

Sygn. akt II K 238/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Mariusz Rybak

po rozpoznaniu w dniach: 25 kwietnia 2014r., 30 kwietnia 2014r., 30 maja 2014r., 13 sierpnia 2014r., 24 września 2014r., 3 października 2014r.

s p r a w y : **R. G. (1)**

syna A.i D.zd. (...)

urodzonego w dniu (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 stycznia 2014r. w J., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po przedostaniu się na teren serwisu (...), położonego przy ul. (...), po uprzednim wyłamaniu skobła z kłódką do drzwi stalowych garażu numer (...), dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia torbę ortalionową koloru czarnego marki (...) z pojedynczymi narzędziami w postaci kluczy narzędziowych płaskich, obcęgow, kombinerek, klucza tzw. „grzechotki”, obcęgow typu żabka z czerwoną plastikową rękojęścią o wartości łącznej 100 zł, a ponadto szlifierkę kątową o wartości 100 zł, wiertarkę o wartości 50 zł, klucz pneumatyczny o wartości 300 zł, brzeszczot elektryczny o wartości 200 zł, reflektor prawy pojazdu V. (...) o wartości 150 zł, grill do pojazdu V. (...) o wartości 50 zł, 2 (dwie) sztuki reflektorów ksenonowych od pojazdu V. (...) o łącznej wartości 1000 zł, 2 (dwie) sztuki lamp tylnych od pojazdu P. (...) o łącznej wartości 160 zł, czym spowodował straty na kwotę łączną 2 110 PLN (dwa tysiące sto dziesięć złotych) na szkodę G. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **R. G. (1)** winnym tego, że w dniu 19 stycznia 2014 r. w J. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał kradzieży z włamaniem do serwisu (...) przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu skobła z kłódką do drzwi stalowych garażu nr (...) dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby ortalionowej koloru czarnego marki (...) z pojedynczymi narzędziami w postaci kluczy nasadowych – płaskich, obcęgow, kombinerek klucza tzw. grzechotka, obcęgow typu żabka z czerwoną plastikową rękojęścią o łącznej wartości 100 zł, szlifierki kątowej o wartości 100 zł, wiertarki o wartości 50 zł, klucza pneumatycznego o wartości 300 zł, brzeszczota elektrycznego o wartości 200 zł, reflektora prawego przedniego samochodu marki V. (...) o wartości 150 zł, lampy tylnej samochodu marki P. o wartości 80 zł, czym działał na szkodę G. K. tj. występku z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. G. (1)** karę grzywny w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **R. G. (1)** okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 stycznia 2014 r. do dnia 02 kwietnia 2014 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **R. G. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 280 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony G. K. prowadzi serwis (...) położony przy ul. (...) w J.. Zajmuje się on też sprzedażą używanych części samochodowych. W pomieszczeniach serwisu (...) zainstalował alarm z powiadomieniem na telefon komórkowy jego oraz jego pracowników R. G. (2) i J. M.. Do serwisu tego przychodzili oskarżony R. G. (1) oraz P. K. jako klienci, w sprawie części samochodowych.

Dowód:

- zeznania świadka G. K. k. 10-21, 258 akt sprawy II K 222/14,
- zeznania świadka R. G. (2) k. 24-26 akt sprawy II K 222/14, k. 89-90,
- zeznania świadka J. M. k. 29-31 akt sprawy II K 222/14, k. 90-91,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. G. (1) k. 88 akt sprawy II K 222/14,
- protokół okazania k. 114-115, 116-117 akt sprawy II K 222/14,

W dniu 19 stycznia 2014 r. oskarżony R. G. (1) wraz z P. K. udali się samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) na teren serwisu (...), położonego przy ul. (...) w J.. Wyłamali skobel z kłódką do drzwi stalowych garażu nr (...) i weszli do wnętrza. Drzwi, przez które weszli zaryglowali od strony wewnętrznej nożycami do cięcia metalu. Kiedy znajdowali się we wnętrzu przyjechał pokrzywdzony G. K. wraz z pracownikami J. M. i R. G. (2). Oskarżony R. G. (1) i P. K. uciekli przez okno znajdujące się z tyłu garażu.

Dowód:

- zeznania świadka G. K. k. 10-21 akt sprawy II K 222/14, k. 82,
- zeznania świadka R. G. (2) k. 24-26 akt sprawy II K 222/14, k. 89-90,
- zeznania świadka J. M. k. 29-31 akt sprawy II K 222/14, k. 90-91,
- częściowo wyjaśnienia świadka P. K. k. 39-40, 58-61, 254-257 akt sprawy II K 222/14,
- protokół oględzin miejsca k. 13-15a akt sprawy II K 222/14,
- materiał poglądowy k. 146 akt sprawy II K 222/14,

Oskarżony R. G. (1) i P. K. dokonali z wnętrza garażu kradzieży torby ortalionowej koloru czarnego marki (...) z pojedynczymi narzędziami w postaci kluczy nasadowych – płaskich, obcęgow, kombinerek klucza tzw. grzechotka, obcęgow typu żabka z czerwoną plastikową rękojeścią o łącznej wartości 100 zł, szlifierki kątovej o wartości 100 zł, wiertarki o wartości 50 zł, klucza pneumatycznego o wartości 300 zł, brzeszczota elektrycznego o wartości 200 zł, reflektora prawego przedniego samochodu marki V. (...) o wartości 150 zł, lampy tylnej samochodu marki P. o wartości 80 zł.

Dowód:

- zeznania świadka G. K. k. 10-21, 258 akt sprawy II K 222/14, k. 82,
- zeznania świadka R. G. (2) k. 24-26 akt sprawy II K 222/14, 89-90,
- zeznania świadka J. M. k. 29-31 akt sprawy II K 222/14, k. 90-91,
- protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 13-15a akt sprawy II K 222/14,
- protokół oględzin rzeczy k. 11-11a akt sprawy II K 222/14,
- materiał poglądowy k. 146 akt sprawy II K 222/14,

Za oknem, przez które oskarżony R. G. (1) i P. K. uciekli z garażu, pozostawili oni worek z narzędziami w postaci szlifierki kątovej, wiertarki, klucza pneumatycznego, brzeszczota elektrycznego oraz reflektor prawy przedni samochodu marki V. (...) i lampę tylną od samochodu marki P..

Dowód:

- zeznania świadka R. G. (2) k. 24-26 akt sprawy II K 222/14, k. 89-90,
- materiał poglądowy k. 146 akt sprawy II K 222/14,
- zeznania świadka G. K. k. 10-21, 258 akt sprawy II K 222/14, k. 82,

Uciekających samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), oskarżonego R. G. (1) i P. K. zatrzymali funkcjonariusze Policji. W samochodzie ujawniono należącą do G. K. torbę ortalionową koloru czarnego marki (...) z pojedynczymi narzędziami w postaci kluczy nasadowych – płaskich, obcęgow, kombinerek, klucza tzw. grzechotka, obcęgow typu żabka z czerwoną plastikową rękojeścią.

Dowód:

- zeznania świadka G. K. k. 10-21, 258 akt sprawy II K 222/14, k. 82,
- zeznania świadka P. C. k. 27-28 akt sprawy II K 222/14, k. 104-105,
- zeznania świadka E. S. k. 224 akt sprawy II K 222/14, 105-106,
- zeznania świadka M. H. k. 225-227 akt sprawy II K 222/14, k. 105,
- zeznania świadka M. N. k. 287 akt sprawy II K 222/14, k. 139-140,
- zeznania świadka K. T. k. 140,
- protokół oględzin rzeczy k. 11-11a akt sprawy II K 222/14,
- częściowo wyjaśnienia świadka P. K. k. 39-40, 58-61, 254-257 akt sprawy II K 222/14,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. G. (1) k. 66-69, 88 akt sprawy II K 222/14,

Przedmioty pozostawione przez oskarżonego R. G. (1) i P. K. pod oknem garażu oraz torba ortalionowa z narzędziami ujawniona w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), zostały zwrócone pokrzywdzonemu G. K..

Dowód:

- pokwitowanie k. 12, 16 akt sprawy II K 222/14,
- zeznania świadka G. K. k. 10-21, 258 akt sprawy II K 222/14, k. 82,

Oskarżony R. G. (1) nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie. Jest uzależniony od środków psychoaktywnych. W okresie obejmującym zarzucany mu czyn i odnośnie jego popełnienia nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanego mu czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna dotycząca oskarżonego R. G. (1) k. 132-133 akt sprawy II K 222/14,
- kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k. 229-240 akt sprawy II K 222/14,

Oskarżony R. G. (1) ma 31 lat z zawodu jest elektronikiem, jest zatrudniony w firmie (...) w J. za wynagrodzeniem 2.500 zł netto, nie posiada nikogo na utrzymaniu, posiada mieszkanie zakupione w kredycie, jest współwłaścicielem samochodu marki B. rok produkcji 2000 o wartości 8.000 zł.

Dowód:

- dane osobo –poznawcze oskarżonego R. G. (1) k. 44-46 akt sprawy II K 222/14 i k. 81,

Oskarżony R. G. (1) był uprzednio karany sądownie.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego R. G. (1) k.
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 869/13 k. 74,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 stycznia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 2120/12 k. 73.

Oskarżony R. G. (1) w toku postępowania przygotowawczego początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach twierdził, iż z P. K. pojechali na osiedle porozmawiać. Gdy odjeżdżali zajechał im drogę samochód. P. K. ominął go trawnikiem i zatrzymali się koło sklepu (...), gdzie chciał kupić papierosy. Gdy wysiedli z samochodu podbiegli policjanci i zakuli ich w kajdanki. Zostali zabrani na Komisariat Policji, gdzie kazano im się przyznać do upiłowania krat i wskazania trzeciego sprawcy, a potem pojawiły się zarzuty o wyłamaniu jakiejś kłódki.

Na posiedzeniu w przedmiocie stosowania tymczasowego aresztowania oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż kilka dni wcześniej był w serwisie po części do samochodu. Zobaczył wtedy u góry wejście, przez które można wejść na plac. W niedzielę zadzwonił do niego P. K.. Wraz z nim pojechali na górę, na osiedle. Zeszli razem pod ten warsztat. Zobaczył, że krata jest upiłowana, po czym odgiął ją i wszedł na halę. Zobaczył stojący tam samochód na aluminiowych kołach i poinformował o tym P. K., który stwierdził, że miałby kupca na takie koła. Pojechali do jego samochodu, z którego wziął czarną torbę A.z narzędziami i ubranie robocze, po czym wrócili na osiedle. Sam wszedł na halę by odkręcić koła. P. K. został na górze, aby pilnować. Gdy usłyszał, że ktoś wjechał na plac zabrał torbę i wyszedł przez okno z odgiętą kratą. Pobiegł do samochodu P. K. i powiedział mu, aby uciekali. Gdy zjeżdżali z osiedla zajechał im drogę samochód, który ominęli i zatrzymali się od sklepem (...). Podbiegli do nich policjanci i zostali zatrzymani. Oskarżony zaprzeczył, aby cokolwiek ukradł z hali. Wskazał, że torba, którą ujawniono w samochodzie stanowiła jego własność podobnie jak narzędzia w niej. Gdyby nie była to jego torba nie pamiętałaby co w niej jest.

Na rozprawie natomiast oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie podtrzymał wyjaśnień jakie złożył przed prokuratorem. Podtrzymał zaś wyjaśnienia złożone na posiedzeniu w przedmiocie stosowania tymczasowego aresztowania. Wskazał, że jego pomysłem było pojechać do tej hali. Nie wie kto upiłował kratę. Była ona upiłowana i luźno wisiała. Pchnął kratę do środka, ona się odchyliła i wszedł. P. K. zna od trzech lat. On na stałe mieszka w Niemczech. Po tym zdarzeniu nie widział się z nim.

Z treści wyjaśnień oskarżonego R. G. (1) złożonych w toku postępowania w przedmiotowej sprawie wynika, iż w istocie nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego Sąd ocenił jedynie jako nieudolną linię jego obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu aktem oskarżenia czyn. Stały one bowiem w sprzeczności z pozostałymi wiarygodnymi dowodami w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadków G. K. w zakresie w jakim Sąd przydał im walor wiarygodności, R. G. (2) i J. M., którzy po tym jak włączył się alarm w serwisie (...) G. K. przy ul. (...) w J. i otrzymali o tym powiadomienia na telefony komórkowe przyjechali na miejsce, aby dokonać sprawdzenia terenu firmy. Ze zeznań wskazanych świadków wynika zachowanie oskarżonego R. G. (1) i P. K. od momentu, gdy zostali oni zauważeni w garażu nr (...) przez G. K. do momentu ich zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji. Z zeznań świadka G. K. wynika, iż gdy wraz ze swoimi pracownikami znalazł się na posesji firmy zauważył, iż drzwi od garażu nr (...) są uchylone, że wyrwano od nich skobel z kłódką, a gdy chciał je otworzyć okazało się, że są zaryglowane od środka. Kiedy krzyknął złodzieje, otwierając usłyszał wewnątrz kroki i przez szparę w drzwiach zobaczył znanych mu jako klientów, którzy przychodzili w sprawie części samochodowych - oskarżonego R. G. (1) i P. K.. Krzyknął wtedy do J. M., aby zadzwoniła ona po Policję. Gdy J. M. poinformowała go, że sprawcy uciekają z tyłu budynku, polecił R. G. (2), aby ich gonił, sam zaś wsiadł do samochodu i pojechał w rejon Liceum im. S. Ż., aby odciąć im drogę. Świadek R. G. (2), jak wynika z jego zeznań, nie dogonił uciekających mężczyzn, nie widział też ich twarzy. Świadek J. M. natomiast rozpoznała zarówno P. K. jak i oskarżonego R. G. (1) jako mężczyzn, którzy uciekali z tyłu budynku, po tym jak przybyła ona wraz z pokrzywdzonym i R. G. (2) na posesję serwisu.

Zeznania świadka G. K. w zakresie okoliczności ujęcia oskarżonego R. G. (1) i P. K. przez funkcjonariuszy Policji oraz ujawnienia w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), którym jechali torby ortalionowej A.z narzędziami stanowiącymi własność G. K. korespondują z wiarygodnymi zeznaniami świadków P. C. i M. N. funkcjonariuszy Policji, którzy po zgłoszeniu J. M. zostali skierowani przez dyżurnego K. w J. w rejon ul. (...) – funkcjonariuszy Policji, którzy po tym zgłoszeniu zostali skierowani celem penetracji terenu za sprawcami. Z zeznań świadków P. C. i M. N. wynika, iż podczas gdy dokonywali oni rozpytania J. M. usłyszeli przez radio od E. S. i M. H., że samochód marki V. (...) o nr rej. (...) kierujący się w stronę ul. (...), nie zatrzymał się do kontroli drogowej. Udali się na tę ulicę. Gdy przybyli na ul. (...), w pobliżu sklepu (...) pasażer samochodu – oskarżony R. G. (1) wybiegał z pojazdu i skierował się w ich stronę zaś patrol w osobach E. S. i M. H. zatrzymywał P. K.. Dokonali oni zatrzymania oskarżonego R. G. (1). Świadkowie E. S. i M. H. potwierdzili w złożonych zeznaniach, że dokonali zatrzymania kierowcy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) – P. K.. Z zeznań wskazanych świadków jednoznacznie wynika, iż po zatrzymaniu oskarżonego R. G. (1) oraz P. K., gdy do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) przyszedł pokrzywdzony G. K. rozpoznał on znajdującą się w tym samochodzie torbę z narzędziami jako stanowiącą jego własność. Okoliczność tę potwierdził w złożonych zeznaniach także świadek K. T., który dokonywał m.in. oględzin tego pojazdu. Tym samym za niewiarygodne uznać należy wyjaśnienia oskarżonego R. G. (1) jakoby torba z narzędziami ujawniona w samochodzie stanowiła jego własność. Gdyby fatycznie tak było nie rozpoznałby jej pokrzywdzony G. K. oraz R. G. (2), któremu służyła ona do wykonywania pracy, jako zabranej z serwisu (...). P. K. natomiast w składanych wyjaśnieniach niewątpliwie także wskazywałby na okoliczność podawaną przez oskarżonego, iż po tę torbę jeździli oni do samochodu oskarżonego. Wobec oskarżonego R. G. (1) dnia 21 stycznia zostało wydane przez prokuratora postanowienie o zmianie postanowienia o przedstawieniu zarzutów, które zostało mu ogłoszone. Z opisu zarzucanego oskarżonemu czynu jednoznacznie wynika jakie narzędzia znajdowały się w ortalionowej torbie. Gdyby torba ta i znajdujące się w niej narzędzia faktycznie stanowiła własność oskarżonego, R. G. (1) wiedziałby dokładnie jakie narzędzia się w niej znajdowały. Z wyjaśnień oskarżonego wynika natomiast, iż nie pamiętał on wszystkich narzędzi, jakie znajdowały się w tej torbie.

Z dużą dozą ostrożności Sąd podszedł do wyjaśnień złożonych przez świadka P. K.. Treść składanych przez niego wyjaśnień nie była bowiem konsekwentna w toku postępowania przygotowawczego. Stała też w sprzeczności z

uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków G. K. w zakresie w jakim twierdził on, iż nie wchodził do wnętrza garażu firmy pokrzywdzonego. W złożonych wyjaśnieniach P. K. wskazywał bowiem, iż wioząc oskarżonego R. G. (1) samochodem na ul. (...) domyślał się, że jedzie on na kradzież z włamaniem. Zaprzeczał, aby wchodził do wnętrza garażu nr (...) firmy pokrzywdzonego. Stał jedynie na wzgórzu i obserwował okolicę. Potem twierdził, że przywiózł oskarżonego R. G. (1) na to wzgórze i pojechał do kolegi M. S. na ul. (...). Oskarżony zadzwonił po 30-40 minutach, aby po niego przyjechać. Gdy przyjechał na wzgórze oskarżonego tam nie było, wołał go. Po chwili zobaczył jak z dołu kilka osób krzyczy „łapać”. Wsiadł do samochodu i gdy zawracał zobaczył oskarżonego biegnącego z torbą. Dobiegł do samochodu i odjechali. Miał świadomość, że oskarżony ucieka z miejsca kradzieży. Zostali zatrzymani przez Policję. W złożonych wyjaśnieniach oskarżony R. G. (1) nie wskazywał, aby dzwonił do P. K., aby przyjechał po niego. Gdyby taka okoliczność faktycznie miała miejsce oskarżony niewątpliwie wskazałby na nią. Nie podawałby, że P. K. stał na wzgórzu i pilnował w czasie, gdy wszedł on do magazynu. Wprawdzie w kolejnych wyjaśnieniach P. K. wskazał, że stał na czatach. Okoliczność ta jednakże nie świadczy o tym, iż tak faktycznie było. Z zeznań G. K. jednoznacznie wynika bowiem, że przez szparę w drzwiach, które były zaryglowane od środka, widział on we wnętrzu magazynu nie tylko oskarżonego, ale także znanego mu z wcześniejszych wizyt z serwisie (...).

Nie polegają na prawdzie także wyjaśnienia P. K. w zakresie w jakim twierdził on, że R. G. (1) do wnętrza magazynu wszedł przez okno z tyłu budynku zabezpieczone kratą, która była już upiłowana. Z protokołu oględzin miejsca kradzieży z włamaniem wynika, iż faktycznie podczas tychże oględzin ujawniono uszkodzone okno znajdujące się na tylnej ścianie pomieszczenia, do którego dokonano włamania. Okno to od wewnątrz zabezpieczała kratka metalowa, z prętów o średnicy około 10mm, posiadających ślady cięcia brzeszczotem do metalu, która w chwili oględzin była odgięta do wewnątrz. Przy dolnym lewym narożniku okna jeden z płaskowników dzielących je na mniejsze części był przecięty i wygięty na zewnątrz. W miejscu tym nie było szyby, ani też śladów wskazujących, że szyba została stłuczona. W ocenie Sądu oskarżony R. G. (1) i P. K. przez to okno wydostali się uciekając, gdy pojawił się pokrzywdzony G. K. wraz ze swoimi pracownikami. Okno to znajdowało się od strony wzgórza, na które wskazywali świadkowie G. K., J. M. i R. G. (2) w złożonych zeznaniach, po którym uciekali sprawcy. Gdyby faktycznie oskarżony i P. K. dostali się do wnętrza garażu przez to okno nie mieliby oni jakiegokolwiek powodu, aby wyłamywać skobel z kłódką do drzwi stalowych tego pomieszczenia, a następnie ryglować od wewnątrz drzwi nożycami do metalu. Nie ulega wątpliwości Sądu, iż wyłamania skobla z kłódką do drzwi dokonał oskarżony z P. K.. Wejście do magazynu uruchomiło cichy alarm. Wcześniej tego dnia alarm się nie włączał. Z zeznań świadka G. K. wynika, iż około godziny 8.00 dnia 14 stycznia 2014 r. był on w firmie, aby sprawdzić czy wszystko jest w porządku i nie stwierdził, aby kłódka bądź skobel były uszkodzone. Nie było możliwości zatem, aby ktokolwiek inny wszedł do magazynu wyłamując skobel z kłódką od drzwi i dokonał zaryglowania drzwi od wewnątrz bowiem spowodowałby uruchomienie alarmu. Nie było także możliwości, aby ktokolwiek inny dokonał upiłowania kraty w oknie wginanie kraty do wnętrza również uruchomiłoby alarm. Nadto gdyby P. K. nie dopuścił się wspólnie z oskarżonym kradzieży z włamaniem nie wyraziłby zgodę na wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary za występki z art. 279 § 1 k.k. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 222/14 P. K. został skazany za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Z opisu przypisanego mu czynu wynika, że usunięcie zabezpieczenia - zamknięcia utrudniającego dostęp do wnętrza garażu nastąpiło poprzez wyłamanie skobla z kłódką do drzwi stalowych garażu nr (...).

Oskarżony i P. K. mieli wystarczająco dużo czasu, aby z wnętrza garażu zabrać torbę z narzędziami oraz przedmioty, które zostały ujawnione w pobliżu okna, przez które uciekli. Z zeznań świadka G. K. wynika, iż SMS-y wysyłane są po 10 minutach od uruchomienia alarmu. Od czasu, gdy J. M. otrzymała SMS-a z powiadomieniem, iż włączył się alarm do jej przyjazdu do firmy wraz z pokrzywdzonym i R. G. (2) upłynęło co najmniej 40 minut. R. G. (1) i P. K. przebywali zatem we wnętrzu garażu co najmniej 50 minut.

Poza twierdzeniami pokrzywdzonego G. K. brak było w przedmiotowej sprawie jakichkolwiek dowodów, iż oskarżony i P. K. dokonali kradzieży innych przedmiotów poza tymi, które zostały mu zwrócone za pokwitowaniami (k. 12 i 16). Przedmioty te nie zostały ujawnione w samochodzie, którym uciekał oskarżony z P. K.. Gdyby oskarżony i P. K. dokonali kradzieży grilla od samochodu marki V. (...), reflektorów ksenonowych od samochodu marki V. (...),

czy też lampy tylnej od samochodu marki P. i porzucili je podczas ucieczki, zostałyby one niewątpliwie odnalezione przez pracowników pokrzywdzonego i funkcjonariuszy Policji, którzy dokonywali penetracji wzgórze znajdującej się za garażem, po którym uciekali sprawcy. Z uwagi na rozmiary tych przedmiotów nie mogłyby one zostać przeoczone te osoby. G. K. zeznał, iż w przeszłości miały miejsce kradzieże w jego firmie. Nie można zatem wykluczyć, iż przedmioty te zostały mu skradzione w innych okolicznościach.

Walor wiarygodności Sąd przydał dowodom z dokumentów. Nie znalazł Sąd bowiem jakichkolwiek obiektywnych powodów, aby kwestionować ich wiarygodność.

Zachowaniem swoim oskarżony R. G. (1) zrealizował znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. Oskarżony bowiem że w dniu 19 stycznia 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą – P. K. dokonał kradzieży z włamaniem do serwisu (...) przy ul. (...) w J., w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu skobla z kłódką do drzwi stalowych garażu nr (...) dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby ortalionowej koloru czarnego marki (...) z pojedynczymi narzędziami w postaci kluczy nasadowych – płaskich, obcęarów, kombinerek klucza tzw. grzechotka, obcęarów typu żabka z czerwoną plastikową rękojęcią o łącznej wartości 100 zł, szlifierki kątovej o wartości 100 zł, wiertarki o wartości 50 zł, klucza pneumatycznego o wartości 300 zł, brzeszczota elektrycznego o wartości 200 zł, reflektora prawego przedniego samochodu marki V. (...) o wartości 150 zł, lampy tylnej samochodu marki P. o wartości 80 zł. Czynem tym oskarżony działał na szkodę G. K..

Nie ulega wątpliwości, że do znamion przestępstwa włamania określonego w art. 279 § 1 k.k. należy, obok kradzieży mienia, usunięcie przeszkody materialnej zamykającej dostęp do tego mienia. Przystępstwo to, jakkolwiek obejmuje dwie czynności wykonawcze, z których każda mogłaby być przyjęta jako wyczerpująca znamiona odrębnych przestępstw z art. 288 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k., w istocie stanowi jeden czyn jako zdarzenie faktyczne i jedno przestępstwo o surowszej kwalifikacji z uwagi na to, że zabór mienia związany jest z usunięciem przeszkody materialnej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 listopada 2003 r. II KK 5/03 LEX nr 82307, podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2002 r. III KKN 423/00 LEX nr 75463, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2014 r. II KK 259/13 LEX nr 1444405). Oskarżony R. G. (1) i P. K. poprzez wyłamanie skobla z kłódką od drzwi stalowych garażu nr (...), usunęli niewątpliwie typowe zabezpieczenie - zamknięcie utrudniające dostęp do wnętrza garażu i rzeczy tam się znajdujących, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia torby ortalionowej koloru czarnego marki (...) z pojedynczymi narzędziami w postaci kluczy nasadowych – płaskich, obcęarów, kombinerek, klucza tzw. grzechotka, obcęarów typu żabka z czerwoną plastikową rękojęcią, szlifierki kątovej, wiertarki, klucza pneumatycznego, brzeszczota elektrycznego, reflektora prawego przedniego samochodu marki V. (...), lampy tylnej samochodu marki P..

Sąd zmienił opis zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia czynu i przypisał mu, iż po dokonaniu włamania zabrał on w celu przywłaszczenia wskazane wyżej przedmioty. Brak było bowiem jakichkolwiek dowodów, iż oskarżony wraz z P. K. w dniu 19 stycznia 2014 r. dokonali kradzieży wszystkich przedmiotów, na które w złożonych zeznaniach wskazywał pokrzywdzony G. K..

Wina oskarżonego R. G. (1) nie budzi wątpliwości. Oskarżony nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie. Jest uzależniony od środków psychoaktywnych. W okresie obejmującym zarzucany mu czyn i odnośnie jego popełnienia nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanego mu czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. Wobec oskarżonego nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby rzutować na jego zawinienie. Oskarżony działał świadomie z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim. Chciał bowiem popełnić ten czyn.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego R. G. (1) Sąd kierował się przesłankami wskazanymi w art. 115 § 2 k.k. biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywację towarzyszącą sprawcy, a zatem okoliczności związane z przypisanym oskarżonemu czynem. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był znaczny. Oskarżony godził w jedno z podstawowych dóbr chronionych

prawem jakim jest własność. Przychodząc do firmy pokrzywdzonego jako osoba poszukująca części samochodowych oskarżony dokonywał rozeznania jakie części samochodowe posiada G. K.. Decyzja o dokonaniu włamania do garażu nie była nagła. Oskarżony działał z premedytacją. Do popełnienia tego czynu namówił P. K., który nie tylko zawiózł go samochodem w pobliże firmy (...), ale dokonał wraz z nim kradzieży z włamaniem. Czynem swoim oskarżony wprawdzie wyrządził szkodę, której wartość nie była zbyt duża – wartość przedmiotów, których zaboru w celu przywłaszczenia dopuścił się oskarżony wynosiła 980 zł. Uwzględnić jednakże należy, iż nie były to przedmioty niezbędne do życia oskarżonemu.

Jako okoliczność obciążającą Sąd zaliczył oskarżonemu jego uprzednią karalność. Oskarżony był bowiem dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu - wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 stycznia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 2120/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 869/13.

Sąd nie dopatrywał się wobec oskarżonego R. G. (1) okoliczności łagodzących.

Przy wymiarze oskarżonemu R. G. (1) kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, w tym także rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra prawnego oraz wysoki stopień jego winy. Sąd uwzględnił nadto, iż jest on osobą zdemoralizowaną. Był on już dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu - wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 stycznia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 2120/12 za występki z art. 279 § 1 k.k. wymierza została mu kara 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz kara 50 stawek dziennych liczonych po 10 złotych każda oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 869/13 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. wymierza została mu kara 70 stawek dziennych liczonych po 10 złotych każda. Kary uprzednio wykonane wobec oskarżonego nie przyniosły skutków resocjalizacyjnych. W szczególności oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w okresie próby związanej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wskazanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 stycznia 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 2120/12 oraz w czasie, gdy przeciwko niemu toczyły się dwa postępowania karne - o czyny z art. 278 § 1 k.k., za które został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. z dnia 25 września 2013 r. w sprawie VII K 356/13, który uprawomocnił się dnia 21 stycznia 2014 r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 868/13, który uprawomocnił się dnia 04 kwietnia 2014 r. Z tego względu oskarżonego ocenić należy jako sprawcę, niepoprawnego, powracającego do przestępstwa, wobec którego cele kary może odnieść jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego R. G. (1) jest kara w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. Oskarżony przypisanego mu występkowi dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Z tego względu Sąd obok kary pozbawienia wolności wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny. Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd wziął pod rozwagę zgodnie ze wskazaniem zawartymi w art. 33 § 3 k.k. warunki osobiste oskarżonego, jak również jego stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe, na tej podstawie ustalając wysokość jednej stawki dziennej na poziomie 10 złotych. Oskarżony R. G. (1) ma 31 lat, z zawodu jest elektronikiem, jest zatrudniony w firmie (...) w J. za wynagrodzeniem 2.500 zł netto, nie posiada nikogo na utrzymaniu, posiada mieszkanie zakupione w kredycie, jest współwłaścicielem samochodu marki B. rok produkcji 2000 o wartości 8.000 zł. Tak określona stawka dzienna odpowiada zatem jego możliwościom majątkowym i zarobkowym.

Kara pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego R. G. (1) w tym wymiarze wraz z orzeczoną obok niej karą grzywny winny uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania oraz wdrożyć go do przestrzegania norm społecznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcie to zaspokoi społeczne poczucie sprawiedliwości i będzie pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Oskarżony R. G. (1) był tymczasowo aresztowany w niniejszej sprawie w okresie od dnia 19 stycznia 2014 r. do dnia 02 kwietnia 2014 r. Z tego względu Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia

wolności zaliczył oskarżonemu wskazany okres tymczasowego aresztowania, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Wskazana powyżej sytuacja majątkowa oskarżonego R. G. (1) oraz wysokość uzyskiwanych przez niego dochodów wskazuje, iż jest on w stanie uiścić koszty sądowe w niniejszej sprawie. Z tego względu Sąd, na podstawie art. 627 k.p.k., zasądził od oskarżonego R. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 280 złotych.